

(המשך מעמוד 25)

היא היתה משוגעת לטייל עימי ככה בחיק הטבע. הרגשנו שאנחנו אוהבים מאוד. אחרי שהכירה את אלי נטשה ציפי את לימודיה, התמסרה אך ורק לטיפול בו. לפני מספר חודשים החליטו אלי וציפי להינשא. מכיוון שציפי היתה קטינה היה צורך באי שור מיוחד לנשואיהם. הם הגישו בקשה לבית-המשפט המחוזי בחודש מאי ושופט בית-המשפט המחוזי התיר לציפי להינשא.

האם נשלחה

למעצר

ב נקודה זו נכנסה לתמונה אמה של ציפי. משפחתה של ציפי היא משפחה תימנית מסורתית. כל זמן שציפי טיפלה באלי ובילתה עימו, חשבו הוריה שהמדובר הוא במשיכה של רחמים, לא העלו בידענותם שהמדובר באהבה. אמה של ציפי אפילו עודדה אותה בקשריה עם אלי, שסייע בידיה להשלים את לימודיה לקראת בחינות-הבגרות האקסטראניות.

אולם כאשר נודע למשפחתה של ציפי הבה כי בתם נודדת להינשא לאלי הנכה, הם הוכו בהלם. הופעלו עליה לחצים מצד כל בני משפחתה כדי שתרפה מהרעיון, אולם ציפי דבקה באלי. היא אף עזבה את ביתה ועברה להתגורר יחד עימו. בשבוע שעבר עשתה אמה של ציפי נסיון אחרון להפריד בין בני הזוג. היא

באה לדירה בה התגוררו בני הזוג, פרצה את הדלת אחרי שחיבלה בה, ניסתה לתקוף את אלי בעגלת הנכים שלו. היתה זו ציפי הבת שהגנה עליו מפני זעמה של אמה. למקום הובהלו שוטרים שעצרו את האם המשתוללת. שופט בית-המשפט הורה לעצרה עד אחרי טכס הנשואין, כדי שלא תפריע לחתונת בתה.

מחשש פן ינסו אחרים מבני משפחתה של ציפי לחבל בטכס הנשואין הופקד משר כבוד של מישטרה על אולמי גיל ברחוב גורדון בתל-אביב, שם נערכו הנישואין ביום התמישי האחרון. שוטרים חסמו את הרחוב, בדקו את הנכנסים, הרי חיקו קרואים שניסו להכנס ללא כרטיסיב, ואף שוטטו בין קהל האורחים, על כל צרה שלא תבוא.

„אות קלון

לחברה”

ב ין מאות האורחים שבאו לשמות ברי שמחתו של אלי היו רבים שהגיעו על גבי כסאות הגלגלים. היו אלה חבריו של אלי לחיי הנכות בשלבים השונים של חייו. הרב הראשי של תל-אביב, ידידיה פרנקל, השיא את אלי וציפי, כשציפי זוהרת בגדי כלה גוחנת מדי פעם לעבר חתנה בכסא הגלגלים, כדי שיוכל לנשקה. כאי שר הגיע הרגע בו היה אלי צריך לעמוד את הטבעת על אצבע כלתו, השתרר מתח מסביב. אלי אינו יכול להניע את

המישטרה כפתה אולם החתונה בית-המשפט נתן אישור

אצבעות ידיו. הרב פרנקל הניח את טבעת הנשואין בין אצבעותיו של החתן. ציפי תחבה את קמיצתה קדימה והטבעת היתה תחלה על אצבעה לקול קריאות הצהלה של הצופים.

חיובי האושר שהיו נסוכים על פניו שבעי הסבל של אלי מייולס, לא יכלו להסתיר את המרירות שעדיין קיננה בו. „זהו אות קלון לחברה הישראלית“, אמר למחרת החתונה, כאשר יצא לבלות עם רעייתו החדשה את ירח הדבש במלון שר חן בתל-אביב, „שעדיין נמצאים באוכר לוסייה רבדים הסבורים שלהתחתן עם נכה זו קללה. אני חושב שמגיעים לנו עלי תאנה, על שלמרות הלחץ החברתי הקשה ערכנו את החתונה בשמחה ובששון.

הוצאות חגיגת החתונה, שעלתה סכום נכבד למדי, שולמו כולם מחסכונותיו של אלי, להוציא סכום של אלף ל"י שנתרם לצורך זה על-ידי בני-ברית. הרמטכ"ל רביאלוף דויד אלעזר, שלח לנוג הצעיר תנ"ך בכריכת עור, גולדה מאיר שלחה להם פרחים. תנועת הצופים, העורכת ב"ימים אלה את הג'מבורי שלה, הציעה לזוג הצעיר לארח אותם לירח הדבש בין מית-קני הג'מבורי.

אבל אלי, המקווה שיזכה לתעסוקה משרד-הביטחון שתאפשר לו לפרנס את אשתו, דחה את ההזמנה. „אני אישית“, אמר, „הייתי מעדיף לבלות את ירח הדבש שלי באחד מבתי הבראה בארץ. אבל לצערי אין לי האמצעים לכך.“

המישטרה כפתה אולם החתונה בית-המשפט נתן אישור

אם אתה צעיר

ורוצה לחסוך לחטון

בוא לעבוד בנמל אילת

לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 32. אחרי שירות צבאי ובעלי כושר גופני מעולה למקצוע הסווארות. במקצוע הסווארות, תוכל להגיע למשכורת ממוצעת של 1000 ל"י לחודש נמו. באם תעבוד 25 ימי עבודה מלאים + 4-5 משמרות נוספות. המגורים והארורות יינתנו לך בבית נמלן (מלון של הנמל בו תתאכסן) במחיר מוזל. כך שתוכל לחסוך את מרבית משכורתך. דבר שיאפשר לך לבנות עתיד ומשפחה באילת במשך הזמן תינתן לך עזרה כספית לרכישת דירה (אם כי יש צורך להמתין בתור). המעוניינים לעבוד בנמל אילת ולהשתקע בעיר, יפנו למשרד הראשי: רשות הנמלים, בית מעיא, דרך פתח תקוה 74, תל-אביב, קומה 11, חדר 1121 בכל יום שיעי בין השעות 9.00 - 12.00 ויביאו עמם תעודת זהות ופנקס מילואים: ניתן גם לפנות בכתב למדור כח אדם, נמל אילת, ת.ד. 37, אילת.

